

Hanlar Hanının Hanı

– GürhanGürses · 07 Mart 2012

Hanlar Hanının Han'ı...

8 Mart Dünya Kadınlar Günü münasebetiyle, bu yazı bütün kadınlara ithaftır.

Rivayet edilir ki; bir gün Cengiz Han, tüm hanları toplamış, sağ yanına da eşini oturtmuş; Cengiz Han, hanlarına:

'Ben Hanlar Han'ı Cengiz Han, hepinizin hanıyım' sonra eşini göstererek; 'Bu da benim HAN IM!' demiş. İşte erkeklerin "eşim" anlamına söyledikleri "hanım" kelimesinin hikâyesi...

Hanlar hanının han'ı...

Canlar canının canı yahut cananı...

Bütün güzel kelimeleri üst üste koysanız yan yana getirseniz yine de kadının güzelliğini ortaya koyamaz. Bütün ressamların fırçalarını alın yine de gerçek manada bir kadının güzelliğini resmedemez. Hep bir şeyler eksik kalır, yavan kalır.

Ne kadar güzel bir düşünce ne kadar insani bir söyleyiş. Bu da benim han'ım diye... Kadının adı da var sanı da... Saygısı da var sevgisi de... Günümüzün astığım astık kestiğim kestik, naylondan Cengiz Hanlarına ilanen duyurulur:

Hanlar hanının hanı olabildi eşiniz.

Sevdiğiniz gönlünüzün sultanı olabildi mi?

Aşkınız canlar canınız olabildi mi?

Seyri adındaki şairin söylemiş olduğu şu dizelerdeki güzelliğe ahenge ve manaya bakın lütfen.

"Olmalı harcı sağlam baba, evin direği

Olmalı sımsıcak gül anne, evin yüreği" Olmalı da nasıl olmalı? Emsalsiz bir güç gösterisinin ve erkekliğin tavan yaptığı bir zamanda o sımsıcak ve güle teşbih edilen anneyi nasıl bulup çıkartacağız ortaya ve evimizin hepimiz için atan yüreği haline nasıl getireceğiz?

Kadın ezilmişse toplum ezilir.

Kadın yüceltilmişse toplum yücelir.

Bunun lamı da yok cimi de yok.

Kadın gülse toplum güler yahut gül kokar.

Kadın düşerse toplum da düşer.

Fıkra bu ya anlatalım hele...

Köylü kadın kocasına yemek olarak bir parça samanı önüne koyuverdi. Adam bağırarak: "Bu ne böyle, saman mı yiyeceğiz, delirdin mi sen?" deyince kadıncağız cevaplamış. "Ne bileyim? 20 senedir sana yemek yaparım, saman yemediğini gösteren tek bir kelime etmedin!" Ne dersiniz? Bugünden

başlayalım önümüze konan her bir yemek için teşekkür etmeye... Sırf bir an içinde olsa kadını mutlu etmeye... Anlık da olsa gülümsetmeye... Belki de ömrü boyu mesut etmeye... Zor değil inan; biraz saygı, üzerine biraz gülümseme, iltifata dair bir iki kelâm, birazcık da sevgi katın bunlara... Daha ne ister bir can, gerisi canınızın sağlığı...

Bu yazı kadınlar için yazılmıştır, kimse alınganlık göstermesin. Erkek düşmanı olduğumuzda zihinlerde yer etmesin. Belki de gecikmiş olan bir hakkı, bir değeri, bir kıymeti kendilerine vermek istiyorum bugün. Bütün kadınlarımızın gününü kutluyorum ve sadece bir gün ile sınırlı kalmamasını diliyorum. İnsana bahşolunan hayatın her günü; yaratılan herkesin insanca, sevgiyle, saygıyla yaşamasını diliyorum. Dini dili, cinsi cinsiyeti, rengi mengi fark etmez, insanca bir yaşam arzu ediyorum herkese.

“Ne o, ne bu, ne döşek, ne köçek, ne ayal, ne vebal.

O benim kollarım, bacaklarım, başımdır.

Yavrum, annem, karım, kız kardeşim,

Hayat arkadaşımıdır.” Nazımca böyledir kadın. Kol, bacak, baş, kaş, beyin, göz

kulak; her şeyimizdir ez cümle kadın. Noksanlığı noksanlığımızdır, kusursu kusurumuzdur.

Kadına şiddet almış başını gidiyor. Önlemenin çaresi yok mudur? Bunu çözebilmenin imkânı var mıdır? Gazetelerde televizyonlarda hafızalara kazınan görüntü ve fotoğraflar yüreğimize dokunuyor. Bu görüntüler ve fotoğraflar hafızalarda kolay kolay çıkmayacak. Şiddet yarınlar genetik bir miras olarak kalır.

Metnin bu kısmında Temel’in duası geldi aklıma:

“Allah’ım!

Karımın başı ağrımasın, benim başım ağrısın;

Karımın kolu kırılmasın, benim kolum kırılınsın;

Onu dul bırakma, beni bırak...” Bunu güne uygun düşen bir espri olarak kabul edin lütfen. Yazının ciddiyeti üzerine latife olarak kabul edin. Bunu balın üzerine kaymak, dondurmanın üzerine çikolata olarak kabul edin bir zahmet.

Yazımızı bir Erzurum fıkrası ile bitirelim. Bütün kadınların günü kutlu ve mutlu olsun. İstanbul’a giden Erzurumlu dönüşte karısına İstanbul hanımlarının akşam eve dönen kocalarını kapıda karşıladıklarını “Hoş geldin kocacığım! Üşümüştün, yorulmuşsun.” gibi nazik laflar ettiklerini anlatmış. Belli ki o da karısının kendisini öyle karşılamasını istiyormuş. Her neyse adamcağız akşam eve gelmiş; kar, tipi, soğuk... Karısı kapıyı açmış: “Uy kocacığım it gibi titriysen...” demiş. İşte size nezaket, işte size anlayacağınız dil, işte size kadın!